U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně **G. S.**, zastoupená JUDr. Davidem Heryánem, advokátem se sídlem Na Chmelnici 288/15, Poděbrady, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** odboru azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2006, č.j. OAM-571/VL-07-05-2006, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 56 Az 243/2006, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 1. 2007, č. j. 56 Az 243/2006 - 30,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 1. 2007, č. j. 56 Az 243/2006 - 30, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2006, č.j. OAM-571/VL-07-05-2006. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil žalobkyni azyl podle § 12, § 13, § 14 a § 15 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů; současně na žalobkyni nevztáhl překážku vycestování podle § 91 zákona o azylu (s účinností od 1. 9. 2006 byl pojem „azyl“ v zákoně o azylu nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“ – pozn. soudu).

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud podle § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být kasační stížnost podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden jeho novelou č. 350/2005 Sb., s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 36, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Pokud stěžovatelka bez bližší konkretizace namítá nedostatky v dokazování před žalovaným a soudem prvního stupně, tedy, že žalovaný měl v novém řízení tvrzení stěžovatelky hodnotit samostatně, samostatně si shromáždit nové podklady pro rozhodnutí a řádně je posoudit; že jí navržené důkazy nebyly žalovaným provedeny; že podklady předložené stěžovatelkou žalovaný přehlížel, zatímco převzal veškeré závěry obsažené ve zprávách, které si sám obstaral; a že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť v něm nejsou uvedeny důkazy z nichž žalovaný dovodil své závěry, Nejvyšší správní soud odkazuje na závěry obsažené v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2004, č. j. 7 Azs 64/2003 - 39, a ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Azs 20/2003 - 34, dostupné na www.nssoud.cz, přičemž již v žalobním řízení se s těmito námitkami krajský soud dostatečně vypořádal. Ohledně námitky stěžovatelky, že žalovaný se měl zabývat a vypořádat s každým důvodem pro udělení azylu zvlášť, včetně překážky vycestování, je třeba poukázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 17, ze dne 15. 9. 2005, č. j. 7 Azs 138/2005 - 69, a rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 7/2003 - 60, dostupné na www.nssoud.cz. K žádosti stěžovatelky o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud uvádí, že od 13. 10. 2005 má *ex lege* podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek každá kasační stížnost směřující proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva vnitra ve věci mezinárodní ochrany.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností podle Nejvyššího správního soudu kasační stížnost svým rozsahem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Nejvyšší správní soud ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. shledal nepřijatelnou a odmítl jí.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. listopadu 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu